Գրել է armenians.hu
Երկուշաբթի, 12 Հունիս 2017 11:00

Բուդապեշտում 2017թ� փետրվարի 19-ին Հայկական մանկական ակումբում առաջին անգամ նշվեց Մայրենի լեզվի օր ը: Ակումբի երեխաների մեծ մասը 7-9 տարեկան են, խոսում են մեկից ավելի լեզուներով, նույնիսկ կան երեխաներ, որ կարողանում են չորս լեզ
ուներ
ով խոսել: Բայց
ամենակարևորն այն է, որ նրանք բոլորն էլ խոսում են մայրենի լեզվով, որը շատ կարևոր պայման է սփյուռքում ապրող ազգային փոքրամասնությունների ինքնության պահպանման և գոյատևման համար:

Մայրենի լեզվի
նկատմամբ պաշտամունքը սկսվում
է տնից, ծնող
ներ
ից:
Անգամ փոքրիկ ե
րեխան
պիտի
գիտակցի
,
թե ինչ
ու
է անհրաժեշտ, որ ինքը
հայերեն խոսի
ընտանիքի անդամների հետ:
: Դա
ընտանիքի
դաստիարակությունն է և ծնողների
վերաբերմունքը
մայրենիի նկատմամբ: Իսկ

համայնքում գործող հայկական մանկական կենտրոնների ամենակարևոր

պարտականություններից մեկն էլ այն է, որ
հայկական տոները նշվեն մեծ
շուքով
:
Յուրաքանչյուր
հայկական տոնի
առթիվ
պետք է կազմակերպ
ել
լուրջ միջոցառում: Այդ միջոցառումները մեզ հուշում են,
որ մենք մեր աշխատանքներով
ավելի
ենք
ամրապնդում
հայ փոքրիկների
գիտակցությ
ան մեջ
մեր ինքն
աճանաչման
ու ազգասիրությ
ան գաղափարը
:
Մանկական ակումբ
ում մեր
ս
աներ
ի հետ
մենք փորձեցինք Մայրենի լեզվի օրը դարձնել տոն:

Նախ մի քիչ զրուցեցինք, թե ինչ է նշանակում <<Մայրենի լեզու>>, և ինչու հայերեխան
պետք է գիտակցի, որ եթե
ինքը
հայ
կական արմատներ ունի
, պարտավոր
է
հայերեն սովորել և խոսել: Հայերեն սովորել
ը
և խոսելը միայն նրա համար չէ, որ երբ երեխան
գնա Հայաստա
ն,
կարողանա տատիկ
ների ու
պապիկների հետ

այդ լեզվով
խոսել:
Երեխան պիտի կարողանա հայերեն գրքեր կարդալ, կինոներ նայել, նամակներ գրել
□□□□□
Բայց
,
դժբախտաբար,
մեր օրերում,
երբ երեխան կտրվում է հայկական միջավայրից և ապրում իր առօրյա շրջապատով
,
հ
այերեն
ը

երբեմն
դառնում է
սոսկ
հայ տատիկների և պապիկների
հետ շփվելու
լեզու:
Բուդապեշտի Հայկական մանկական ակումբը միակ հայկական միջավայրն է, ո
ւր
հաճախելով
` երեխաները
շփվում են իրենց հասակա
կի
ցների հետ և փորձում են հայերեն սովորել
և խոսել
:
Ակումբում մի քանի երեխանե
րի ուժերով
փորձեցինք միջոցառումը հետաքրքիր դարձնել: Փոքր
իկ
բեմադրությամբ
ներկայացրինք
Մեսրոպ Մաշտոցի կյանքից
մի
հատված,
և հայ փոքրիկները դարձան բեմադրության ակտիվ մասնակիցները և ցնծությամբ
դիմավորեցին նորաստեղծ գրերով Հայաստան վերադարձող Նարեկ-Մեսրոպ Մաշտոցին
:

Մի քանի երեխաներ ինքնուրույն պատրաստել էին փոքրիկ ոտանավորներ` նվիրված մ
այրենի լեզվին:

Նրանք վստահորեն ու մեծ ոգևորությամբ արտասանեցին և փորձեցին ապացուցել, որ իրենք կարող են ոչ միայն հայերեն խոսել, այլ նաև սահուն, գեղեցիկ ու առոգանությամբ արտասանել և մայրենին դարձնել ոգեշնչման աղբյուր: